

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Factors Affecting Among Happiness in Learning
of the Freshman Students in the Faculty
of Humanities and Social Sciences,
Burapha University

จิรัช ใจจริง (Jeeratouch Jaijing)¹

ธนิต โตอดิเทพย์ (Tanit Toadithep)²

ภารดี อนันต์นาวิ (Paradee Anannawee)³

เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม (Charoenwit Sompongtram)⁴

Received: June 27, 2019

Revised: July 22, 2019

Accepted: August 5, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

---

¹ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Educational Administration, Faculty of Education, Burapha University

² สาขาวิชาไทยศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Thai Studies Program, Faculty of Humanities and Social Science, Burapha University

³ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Department of Educational Administration, Faculty of Education, Burapha University

⁴ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี
Faculty of Education, Ratchathani University

ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 290 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว กับความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยส่วนตัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ดีที่สุด คือ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง บรรยากาศในการเรียนการสอน การเห็นคุณค่าการเรียนรู้ ความน่าสนใจของบทเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง การส่งเสริมความสามารถของนิสิต และความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรรวมกันสามารถพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิตได้ร้อยละ 69.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความสุขในการเรียน, นิสิตชั้นปีที่ 1, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Abstract

This research aimed to study the factors affecting happiness in learning of freshmen of Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University. 290 freshmen were the samples of Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University selected by Stratified Random Sampling.

The findings were as follows.

1. Factors of family, instruction, and personal matter were positively correlated with freshmen's happiness in learning. The factor

of family was correlated with happiness in learning at a moderate level while the factors of instruction and personal matter were correlated with happiness in learning at a high level and at statistical significance of .01.

2. The factors of family, instruction, and personal matter affected the freshmen's happiness in learning at statistical significance of .01.

3. The variables having prediction power on happiness in learning of the freshmen were positive thought toward oneself, instruction atmosphere, awareness of learning, lesson content, self-esteem, student's competency promotion, and appropriateness of instruction materials. These seven variables were altogether able to predict the happiness in learning of the freshmen by 69.90% at statistical significance of .01

Keywords: Happiness in Learning, the Freshmen, Faculty of Humanities and Social Sciences

บทนำ

“ความสุข” เป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งอยู่ในวัยเปลี่ยนแปลงผ่านจากวัยรุ่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จึงเป็นช่วงวัยที่มีการปรับตัวอย่างมากกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ เช่น การอยู่ในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนที่แตกต่างไปจากระดับมัธยมศึกษาซึ่งส่งผลต่อการใช้ชีวิต การทำกิจกรรม และการเข้าสังคม การอยู่ร่วมกับเพื่อนนิสิตคนอื่น ๆ ที่มาจากต่างถิ่น ที่มีพื้นฐานการเลี้ยงดู ความคิด และพฤติกรรมหลากหลายแตกต่างกันไป ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตและคุณภาพการเรียนของนิสิตระหว่างที่ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 4 ปี จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่มหาวิทยาลัยหรือสถาบันผู้ผลิตบัณฑิตต้องให้ความสำคัญกับการออกแบบระบบการเรียน การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดสิ่งแวดล้อม และสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกในชีวิตให้ได้บัณฑิตที่มีความพร้อมทั้งความรู้มีทักษะเฉพาะในแต่ละสาขาที่เรียนและมีชีวิตที่เป็นสุข สอดคล้องกับสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย อธิบายว่า “การศึกษาในระดับ

อุดมศึกษาจะเน้นการพัฒนาให้นักศึกษาให้มีคุณภาพให้เป็นทั้งคนดีและคนเก่ง
ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเป็นช่วงชีวิตที่มีความสุขสนุกสนานที่สุดเพราะนักศึกษาทุกคน
อยู่ในวัยที่กำลังสดใสมีพลังสมองพลังใจพลังกายในการพัฒนา” (จิราภรณ์ สรรพวิวงศ์
และคณะ, 2559) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ เรื่องการการผลิต
บัณฑิตด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(งานแผนงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 2554) ที่มุ่งเน้นเรื่องดัชนีความสุข
ของนิสิต ดังนั้นการส่งเสริมให้นิสิตมีความสุขจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นหนึ่งในปัจจัย
ของการมีคุณภาพชีวิตที่ดี และจะส่งผลให้เกิดพลังในการเรียนและส่งเสริมการทำกิจกรรม
ที่สร้างสรรค์ในชีวิตทั้งเพื่อตนเองและสังคมต่อไป ตัวแปรการเรียนรู้อย่างมีความสุข
ตามแนวคิดของ รัฟเฟอร์ เติมคักดี (2558) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่
ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และความรู้สึก
ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ปัทมา ทองสม (2554)
พบว่า ดัชนีชี้วัดความสุข มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความพึงพอใจใน
การเรียน องค์ประกอบด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ องค์ประกอบด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ
องค์ประกอบด้านความพึงพอใจในตนเอง และองค์ประกอบด้านความวิตกกังวล และ
บพิตร อิสระ (2550) พบว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุข ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้
3 ตัวแปร คือ ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้สึกต่อบุคคลอื่น และ
ความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

ในการพัฒนาการเรียนรู้ให้นิสิตได้มีความสุขได้นั้นย่อมมีปัจจัยอยู่หลายประการ
ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิต องค์ประกอบที่ช่วยให้การเรียนรู้มีความสุข
ตามแนวคิดของ กิตยวดี บุญซื่อ และคณะ (2540) ประกอบด้วย 6 ประการ ได้แก่
1) นิสิตได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู 2) ครูมีความเมตตาจริงใจและอ่อนโยนต่อ
เด็กทุกคน 3) เด็กเกิดความรักและภูมิใจตนเองรู้จักปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา 4) เด็กได้มี
โอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ 5) บทเรียนสนุกแปลกใหม่จูงใจให้
ติดตามและเข้าใจอยากค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองในสิ่งที่สนใจ 6) สิ่งที่ได้
จากการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ
ปริญญา เรืองทิพย์ (2550) พบว่า ตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขมี
9 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านตัวผู้เรียน ด้านลักษณะของครู ด้านเพื่อน ด้านชุมชน ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้เรียน และด้านครอบครัว รวีวรรณ คำเงิน (2553) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาพยาบาลในโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย ด้านตัวนักศึกษา ด้านเพื่อน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิทยาลัย และด้านครอบครัว อรวรรณ มากสุข (2555) พบว่า ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา คือ เจตคติต่อการเรียน ลักษณะของครู การจัดการเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพในครอบครัว อิศรา วิชิตพันธ์ (2558) พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน ความเหมาะสมของบทเรียน กิจกรรมในการเรียนการสอน สื่อในการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และคุณลักษณะของครู

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นคณะที่รวม 2 คณะเข้าด้วยกัน ระหว่างคณะมนุษยศาสตร์กับคณะสังคมศาสตร์ ทำให้เป็นคณะที่มีขนาดใหญ่ ในปี พ.ศ. 2561 มีนิสิตจำนวน 4,665 คน และมีความหลากหลายทางสาขาวิชามาอยู่ด้วยกัน และในแต่ละสาขาวิชาที่มีความหลากหลาย มีทั้งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ศิลปศาสตรบัณฑิต และอื่น ๆ เช่น นิเทศศาสตรบัณฑิต ซึ่งปัจจุบันคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีจำนวนทั้งสิ้น 22 หลักสูตร แบ่งเป็นระดับปริญญาตรี 16 หลักสูตร ระดับปริญญาโท 5 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก 1 หลักสูตร พบว่า สถิตินิสิตรวมที่เข้าศึกษาต่อคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีจำนวนมากที่สุด ถ้าเทียบกับคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยบูรพา และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี ขณะเรียนผู้วิจัยเป็นผู้ที่ได้ใช้ชีวิตช่วงหนึ่งในมหาวิทยาลัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาเรื่องความสุขและแหล่งของความสุขในนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา และประกอบกับจากการศึกษานำร่องของผู้วิจัยพบว่า มีความรู้สึกกดดันเนื่องจากได้รับความคาดหวังจากครอบครัวมากเกินไป ในขณะที่ครอบครัวก็ไม่ค่อยเข้าใจเวลามีปัญหา หรือเวลาที่พยายามอธิบายในเรื่องต่าง ๆ ทางด้านการเรียนก็พยายามปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนมากขึ้น เพราะต้องใช้ความขยันเพื่อที่จะเตรียมความพร้อมในการที่จะเข้าใจบทเรียนที่เรียน กิจกรรมในการเรียนการสอนก็มีเยอะเกินไป และบางครั้งก็ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน อาจารย์ไม่ค่อยเข้าใจเวลาที่เจ็บป่วย ไม่สบาย หรือเกิดอุบัติเหตุ ทำให้ต้องขาดเรียน (วรุณวัฒน์ บุญญาอัครพจน์, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2561)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงควรมีการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและเสริมสร้างความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและการออกแบบระบบการจัดการให้เกิดผลดีต่อทั้งการเรียนการสอน และการอยู่อาศัยอย่างมีความสุขให้กับนิสิตให้สัมพันธ์กับการที่มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งบ่มเพาะและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

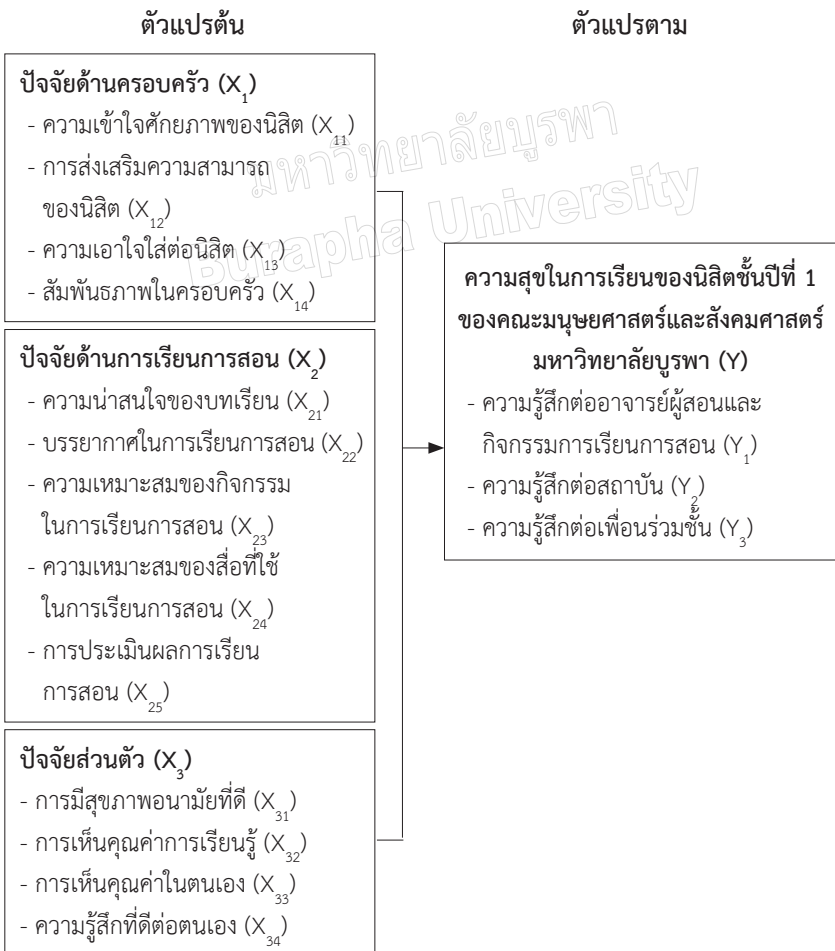
1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว กับความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัวที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จากปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยส่วนตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาตามแนวคิดของ กิตยวดี บุญชื่อ และคณะ (2540) แนวคิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย 6 ประการ ได้แก่ 1) นิสิตได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู 2) ครูมีความเมตตาจริงใจ และอ่อนโยนต่อเด็กทุกคน 3) เด็กเกิดความรักและภูมิใจตนเอง รู้จักปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา 4) เด็กได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ 5) บทเรียนสนุกแปลกใหม่จูงใจให้ติดตามและเข้าใจ อยากค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง

ในสิ่งที่สนใจ 6) สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของปริญญา เรื่องทิพย์ (2550) พบว่า ตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขมี 9 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารและการจัดการโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านตัวผู้เรียน ด้านลักษณะของครู ด้านเพื่อน ด้านชุมชน ด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ด้านการช่วยเหลือผู้เรียน และด้านครอบครัว รวีวรรณ คำเงิน (2553) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย ด้านตัวนักศึกษา ด้านเพื่อน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิทยาลัย และด้านครอบครัว อรวรรณ มากสุข (2555) พบว่า ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุข คือ เจตคติต่อการเรียน ลักษณะของครู การจัดการเรียนรู้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพในครอบครัว และอิสรา วิจิตพันธ์ (2558) พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน ความเหมาะสมของบทเรียน กิจกรรมในการเรียนการสอน สื่อในการเรียนการสอน การประเมินผล การเรียนการสอน และคุณลักษณะของครู จากการสังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาได้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านครอบครัว 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน 3) ปัจจัยส่วนตัว สำหรับการวัดความสุขในการเรียนมี 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้สึกต่ออาจารย์ผู้สอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ความรู้สึกต่อสถาบัน 3) ความรู้สึกต่อเพื่อนร่วมชั้น ได้พัฒนาจากงานวิจัยของ รพีพร เตมีศักดิ์ (2558) พบว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุข ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น ความรู้สึกที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และความรู้สึกที่มีต่อสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ปัทมา ทองสม (2554) พบว่า ดัชนีชี้วัดความสุข มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความพึงพอใจในการเรียน องค์ประกอบด้านความสนใจใฝ่เรียนรู้ องค์ประกอบด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ องค์ประกอบด้านความพึงพอใจในตนเอง และองค์ประกอบด้านความวิตกกังวล และบทิตร อิสระ (2550) พบว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุข ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ ความรู้สึกต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้สึกต่อบุคคลอื่น และความรู้สึกต่อสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

จากการสังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ อย่างมีความสุขของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านครอบครัว 2) ปัจจัยด้านการเรียนการสอน 3) ปัจจัยส่วนตัว สำหรับการวัดความสุขในการเรียนมี 3 ด้านได้แก่ 1) ความรู้สึกต่ออาจารย์ผู้สอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ความรู้สึกต่อสถาบัน 3) ความรู้สึกต่อเพื่อนร่วมชั้น ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1,173 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2561 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) จำนวน 290 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

การสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ โดยนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และนิยามศัพท์

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรที่กำหนดโดยดำเนินการปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและครอบคลุมของเนื้อหา ตลอดจนความชัดเจนและความเหมาะสมในการใช้ภาษา

4. นำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5. นำแบบสอบถามมาพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรที่ต้องการวัด เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นสามารถวัดได้เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามที่ต้องการ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาในประเด็นที่ศึกษา โดยข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาจะต้องมีค่า IOC 0.5 ขึ้นไป ซึ่งมีค่า IOC ระหว่าง 0.6 ถึง 1.0

6. นำแบบสอบถามเฉพาะข้อที่อยู่ในเกณฑ์และข้อที่ปรับปรุงแล้วสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มประชากรเป้าหมายแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและหาค่าความเชื่อมั่น มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-total correlation) ระหว่าง .13 ถึง .81 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) (α) = .97 โดยหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-total correlation) โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient)

7. นำผลที่ได้มาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) โดยกำหนดค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

3. วิเคราะห์สมการพยากรณ์โดยการใช้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์และสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว กับความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 1 ตารางเมทริกซ์ (Matrix) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว กับความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตัวแปร	X ₁	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₂	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃	X ₂₄	X ₂₅	X ₃	X ₃₁	X ₃₂	X ₃₃	X ₃₄	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y
X ₁	1	.702**	.738**	.905**	.901**	.364**	.479**	.281**	.295**	.244**	.259**	.445**	.325**	.390**	.382**	.339**	.478**	.345**	.386**	.486**
X ₁₁		1	.639**	.506**	.439**	.333**	.419**	.232**	.283**	.238**	.251**	.459**	.286**	.400**	.365**	.401**	.457**	.312**	.401**	.470**
X ₁₂			1	.586**	.477**	.249**	.332**	.147*	.232**	.154**	.232**	.305**	.200**	.324**	.263**	.217**	.340**	.251**	.336**	.365**
X ₁₃				1	.784**	.295**	.402**	.224**	.224**	.191**	.235**	.326**	.266**	.295**	.268**	.240**	.385**	.265**	.272**	.376**
X ₁₄					1	.323**	.423**	.283**	.255**	.220**	.184**	.396**	.303**	.318**	.361**	.291**	.413**	.313**	.320**	.420**
X ₂						1	.725**	.853**	.855**	.895**	.711**	.542**	.434**	.470**	.452**	.409**	.661**	.506**	.502**	.669**
X ₂₁							1	.613**	.562**	.520**	.351**	.385**	.315**	.302**	.337**	.289**	.526**	.376**	.439**	.538**
X ₂₂								1	.703**	.646**	.502**	.500**	.369**	.437**	.433**	.378**	.596**	.468**	.475**	.612**
X ₂₃									1	.696**	.524**	.484**	.361**	.420**	.403**	.378**	.599**	.388**	.404**	.575**
X ₂₄										1	.611**	.437**	.370**	.367**	.347**	.341**	.536**	.439**	.398**	.547**
X ₂₅											1	.416**	.363**	.415**	.347**	.275**	.450**	.383**	.346**	.465**
X ₃												1	.677**	.690**	.890**	.850**	.741**	.551**	.600**	.758**
X ₃₁													1	.456**	.535**	.374**	.458**	.394**	.303**	.459**
X ₃₂														1	.552**	.405**	.565**	.442**	.401**	.567**
X ₃₃															1	.644**	.640**	.480**	.520**	.656**
X ₃₄																1	.644**	.438**	.579**	.667**
Y ₁																	1	.634**	.613**	.937**
Y ₂																		1	.617**	.804**
Y ₃																			1	.816**
Y																				1

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว กับความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .486 และปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยส่วนตัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .669 และ.758 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 2 แสดงค่า R และ R² ของปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัวที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปัจจัย	R	R ²	p
1. ความเข้าใจศักยภาพของนิสิต (x_{11})	.470	.221	.419
2. การส่งเสริมความสามารถของนิสิต (x_{12})	.365	.133	.158
3. ความเอาใจใส่ต่อนิสิต (x_{13})	.376	.141	.840
4. สัมพันธภาพในครอบครัว (x_{14})	.420	.176	.476
5. ความน่าสนใจของบทเรียน (x_{21})	.538	.289	.019
6. บรรยากาศในการเรียนการสอน (x_{22})	.612	.374	.004
7. ความเหมาะสมของกิจกรรมในการเรียนการสอน (x_{23})	.575	.331	.497
8. ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน (x_{24})	.547	.299	.060
9. การประเมินผลการเรียนการสอน (x_{25})	.465	.216	.436
10. การมีสุขภาพอนามัยที่ดี (x_{31})	.459	.211	.916
11. การเห็นคุณค่าการเรียนรู้ (x_{32})	.567	.321	.005
12. การเห็นคุณค่าในตนเอง (x_{33})	.656	.430	.001
13. ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง (x_{34})	.667	.445	.000
รวม	.810	.656	.295

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัวที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 65.60

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์สมการพหุคูณความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จากปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยส่วนตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ของตัวแปรที่ใช้พยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตัวแปรพยากรณ์	b	S.E.b	β	t	p
1. ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง (x_{34})	.260	.035	.326	7.484**	.000
2. บรรยากาศในการเรียนการสอน (x_{22})	.134	.040	.169	3.363**	.001
3. การเห็นคุณค่าการเรียนรู้อัน (x_{32})	.108	.032	.140	3.333**	.001
4. ความน่าสนใจของบทเรียน (x_{21})	.114	.037	.136	3.093**	.003
5. การเห็นคุณค่าในตนเอง (x_{33})	.149	.040	.177	3.719**	.000
6. การส่งเสริมความสามารถของนิสิต (x_{12})	.083	.027	.111	3.026**	.003
7. ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน (x_{24})	.095	.033	.126	2.841**	.005
ค่าคงที่	.222	.157		1.418	.157

R = .836 R² = .699 S.E.est. = .258

**p < .01

จากตารางที่ 3 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในรูปคะแนนดิบของตัวพยากรณ์ ทั้ง 7 ตัว มีค่าดังนี้ ในตัวแปร ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง (X_{34}) มีค่าเป็น .260 บรรยากาศในการเรียนการสอน (X_{22}) มีค่าเป็น .134 การเห็นคุณค่าการเรียนรู้อัน (X_{32}) มีค่าเป็น .108 ความน่าสนใจของบทเรียน (x_{21}) มีค่าเป็น .114 การเห็นคุณค่าในตนเอง (x_{33}) มีค่าเป็น .149 การส่งเสริมความสามารถของนิสิต (x_{12}) มีค่าเป็น .083 และ

ความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน (x_{24}) มีค่าเป็น .095 และตัวแปรทั้ง 7 สามารถทำนายความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อนำค่าสถิติตัวแปรมาสร้างสมการพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = .222 + .260(X_{34}) + .134(X_{22}) + .108(X_{32}) + .114(X_{21}) + .149(X_{33}) + .083(X_{12}) + .095(X_{24})$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .326(Z_{34}) + .169(Z_{22}) + .140(Z_{32}) + .136(Z_{21}) + .177(Z_{33}) + .111(Z_{12}) + .126(Z_{24})$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว กับความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านการเรียนการสอนและปัจจัยส่วนตัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยประเด็นที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เรียงอันดับความสัมพันธ์ 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง รองลงมาคือ ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง และด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ตามลำดับ สอดคล้องกับ เบญจมาพร อุ่นสุข (2556) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรปัจจัย ได้แก่ การอบรมสั่งสอน การปรับตัวด้านการเรียน เจตคติต่อครูผู้สอน บรรยากาศการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขด้านความสุข

ที่เกิดขึ้นในตนเอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า ตัวแปรปัจจัย ได้แก่ การอบรมสั่งสอน การปรับตัวด้านการเรียน เจตคติต่อครูผู้สอน บรรยากาศการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขด้านความสุขที่เกิดขึ้นในการเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน และยังสอดคล้องกับ รวีวรรณ คำเงิน และรุ่งนภา จันทรา (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาพยาบาลในโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ เรียนรู้อย่างมีความสุขของนักศึกษาพยาบาลในโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย ด้านตัวนักศึกษา ด้านเพื่อน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิทยาลัย และด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขนักศึกษาพยาบาลในโครงการผลิตพยาบาลวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว ที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน ปัจจัยส่วนตัว ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 65.60 ซึ่งสอดคล้องกับ แพรวพรรณ พิเศษ (2548) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 พบว่า สมมติฐานข้อที่ 1 กำหนดว่า ตัวแปรทั้ง 5 ด้าน คือ ลักษณะพ่อแม่ผู้ปกครอง ลักษณะนักเรียน ลักษณะเพื่อนในกลุ่ม ลักษณะครู และการเรียนการสอน น่าจะมีอิทธิพลทางตรงต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐาน กล่าวคือ จากการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ อย่างมีความสุขด้วยโปรแกรมลิสเรล 8.50 ทำให้ทราบว่าตัวแปรทั้ง 5 ด้าน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุข และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการเรียนรู้ อย่างมีความสุขได้มากถึงร้อยละ 87

3. การวิเคราะห์สมการพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จากปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านการเรียนการสอน และปัจจัยส่วนตัวของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ดีที่สุด คือ ด้านความรู้สึที่ดีต่อตนเอง (X_{34}) ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน (X_{22}) ด้านการเห็นคุณค่าการเรียนรู้ (X_{32}) ด้านความน่าสนใจของบทเรียน (X_{21}) ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง (X_{33}) ด้านการส่งเสริมความสามารถของนิสิต (X_{12}) และด้านความเหมาะสมของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน (X_{24}) โดยตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรรวมกันสามารถพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ร้อยละ 69.90 ซึ่งผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชีรา โพธิ์พันธ์ไม้ (2556) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสีดาววิทยา อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสีดาววิทยา อำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 26.20 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.esty) .35849

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เห็นว่าควรมีการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านความเข้าใจศักยภาพของนิสิต ครอบครัวควรประเมินศักยภาพของนิสิต และอย่างคาดหวังในตัวนิสิตเกินกว่าศักยภาพที่นิสิตมีอยู่ เพื่อไม่ให้นิสิตกดดันและเกิดความเครียดในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย

2. ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน ในการจัดการเรียนการสอนอาจารย์ควรเน้นนิสิตเป็นสำคัญ ควรให้ความสำคัญกับนิสิตมากขึ้น เพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนิสิตในกลุ่มนั้น ๆ
3. ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมในการเรียนการสอน อาจารย์ควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาความเป็นผู้นำของนิสิตให้มากขึ้น เพื่อที่นิสิตจะได้มีความกล้าในการจะเป็นผู้นำต่อไปในอนาคต
4. ด้านการเห็นคุณค่าการเรียนรู้ ควรเพิ่มหรือเน้นเนื้อหาที่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้พัฒนาสังคมได้
5. ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง นิสิตควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น หารายได้พิเศษเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในระหว่างเรียน เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของครอบครัว และสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ตนเองและครอบครัว
6. ด้านความรู้สึที่ดีต่อตนเอง นิสิตควรรู้จักปรับตัวในการที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นเป็นที่ปรึกษา พุดคุย และทำให้ผู้ที่อยู่ด้วยรู้สึกสบายใจ เพื่อที่นิสิตจะได้ไม่เกิดปัญหาในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น นิสิตต้องรู้จักจัดสรรเงินที่ได้รับให้เพียงพอในแต่ละเดือน เพื่อเป็นการฝึกวินัยในการใช้ชีวิต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ
2. ควรวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวกับการปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
3. ควรวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน ความสุขในการเรียนสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา

รายการอ้างอิง

- กิตติยวดี บุญชื้อ และคณะ. (2540). *ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- จิราภรณ์ สรรพวิรวงศ์ และคณะ. (2559). ความเครียด การจัดการความเครียดและความต้องการความช่วยเหลือของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 9(3), 36-50.
- บพิตร อิศระ. (2550). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจมาพร อุ่นสุข (2556). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนท่าช้างวิทยาคม*. พระนครศรีอยุธยา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ปัทมา ทองสม. (2554). การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 4(1), 88-111.
- ปริญญา เรืองทิพย์. (2550). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุดรธานี เขต 4*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แพรวพรรณ พิเศษ. (2548). *โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รพีพร เตมีศักดิ์. (2558). *การศึกษาความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

- รวีวรรณ คำเงิน และรุ่งนภา จันทรา. (2553). รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนิสิตพยาบาลในโครงการผลิตวิชาชีพเพิ่มเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้. สุราษฎร์ธานี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี กระทรวงสาธารณสุข.
- วรุณวัฒน์ บุญญาอัครพัฒน์. (2561, 10 กันยายน). นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, สัมภาษณ์.
- สุชีรา โพธิ์พันธ์ไม้. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสตรีวิทยา อำเภอสิดา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อิสรา วิจิตพันธ์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรวรรณ มากสุข (2556). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผล, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.